

**СЛУЧАИ НА КОЛЕБАНИЕ В УПОТРЕБАТА НА ГЛАВНИ
И МАЛКИ БУКВИ ПРИ ЧУЖДИ СЪСТАВНИ СОБСТВЕНИ ИМЕНА
И ПРИ ИМЕНА, ОБРАЗУВАНИ ПО ЧУЖД ЕЗИКОВ МОДЕЛ
В БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК**

ЖАНЕТА ЗЛАТЕВА (БЪЛГАРИЯ)

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК „ПРОФ. ЛЮБОМИР АНДРЕЙЧИН“

ПРИ БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

zh.zlateva@ibl.bas.bg

Целта на статията е да набележи проблемните случаи, в които нормата за употреба на главни или малки букви при съставните собствени имена от чужд произход в български е разколебана. Очертават се спецификите на класа на чуждите съставни собствени имена и се анализират свързаните с тях езикови и екстралингвистични фактори за колебанията при писането на главни и малки букви в практиката. Въпросите на правописа на съставните собствени имена от чужд произход са актуални в езиковата ситуация на активното им навлизане и употреба в български, както и на създаването на такива наименования въз основата на чужд езиков модел.

Ключови думи: съставни собствени имена от чужд произход; главни букви; колебания; правописни норми

**VARIATION IN THE CAPITALISATION OF FOREIGN COMPOUND PROPER
NAMES AND NAMES BASED ON FOREIGN-LANGUAGE MODELS
IN BULGARIAN**

ZHANETA ZLATEVA (BULGARIA)

INSTITUTE FOR BULGARIAN LANGUAGE, BULGARIAN ACADEMY OF SCIENCES

zh.zlateva@ibl.bas.bg

The paper aims to identify problematic cases in which capitalisation norms for compound proper nouns of foreign origin in Bulgarian have become inconsistent. The specific characteristics of this class of compound foreign proper names are outlined, and both linguistic and extralinguistic factors contributing to variation in usage are analysed. The orthography of foreign compound proper names is a highly relevant topic in the current

---

© ЖАНЕТА ЗЛАТЕВА, 2026 / © ZHANETA ZLATEVA, 2026

Тази статия в списание „Български език“ е с отворен достъп и се публикува под международния публичен лиценз Creative Commons Attribution 4.0 International (Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International – CC-BY-NC-ND 4.0). /

This open access article of journal “Balgarski ezik” (“Bulgarian Language”) is published under the terms of Creative Commons Attribution 4.0 International Public License (Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International – CC-BY-NC-ND 4.0).

linguistic landscape, characterised by their rapid influx and widespread use, as well as the active formation of such names based on foreign-language models.

Keywords: compound foreign proper names; capitalisation; variation; spelling rules

1. Въведение

Въпросите за писането на главни и малки букви са сред „горещите точки“ на актуалната писмена практика. Те са сред най-често отправяните към Службата за езикови справки и консултации на Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките (вж. Томов/Tomov 2024 и Мониторинг/Monitoring 2023). Това определя обръщането на погледа на изследователите към кодификацията на нормата, извеждането на пунктовете, в които тя е нестабилна и в практиката възникват колебания, както и анализирането на причините, които стоят в основата на тези колебания.

Въпроси поражда преди всичко употребата на главни и малки букви при съставните, или несъщинските собствени имена (Костадинова/Kostadinova 2010), като за това има ред причини: в едни случаи трудности създава преценката на потребителите на езика, а именно дали става въпрос за собствено име, или за описателен израз (перифраза) (вж. Георгиев/Georgiev 2025), а в други – изборът дали да се употреби собственото име, или свободното съчетание (Кунева/Kuneva 2025). Не на последно място несигурност поражда и проблемът за границите на собственото име.

Предмет на това изследване са случаите на колебание в употребата на главни и малки букви при съставните (несъщински) собствени имена от чужд произход. Като изхожда от спецификата на разглежданата група имена, статията има за цел да набележи и коментира проблемните места в този пункт от нормативния комплекс. Въпросите на правописа на чуждите съставни собствени имена са актуални в езиковата ситуация на активното им навлизане и употреба в български, както и на създаването на българска почва на такива наименования въз основа на чужд езиков модел. Описанието на проблемните пунктове при употребата на главни и малки букви при съставни собствени имена, както и изясняването на причините за колебанията са важна стъпка в процеса на оптимизиране на правилата, тяхното адекватно популяризиране и едновременно с това – евентуалното усъвършенстване на кодификацията с оглед на нейната решаваща роля за поддържане на стабилността на книжовния език.

2. Кодификация на нормата и специфики на разглежданата група имена

Правописът на главните и малките букви при чуждите собствени имена е регламентиран в т. 32.1, т. 39.4 и т. 32.2 на *Официалния правописен речник на българския език*. Според тези две правила главните букви при транскрибираните и транслитерирани чужди имена се предават според оригинал-

ната графика (32.1 и 39.4), а при преведените и частично преведените собствени имена главните букви се употребяват според правилата в българския език (32.2) (ОПРБЕ/OPRBE 2012: 35; БЕРОН/BERON). От правилата личи, че основен критерий за писането на главни и малки букви е начинът на предаване на името, като за преведените и частично преведените имена се прилагат правилата за употреба на главни и малки букви при съставните собствени имена в българския език. Така формулирани, двете правила се допълват и минимизират случаите на колебание.

За да анализирам причините, които стоят в основата на вариантността в практиката, обръщам внимание на тези специфики на заемането на чуждите съставни собствени имена, които имат отношение към писането на главни и малки букви в български и разкриват сложността на изследваната проблематика.

2.1. Особеност на разглежданите тук имена е това, че са възникнали в друга езикова и културна среда. Поради спецификата на дадената категория (имената се заемат от езици с различни графични системи и с особености на фонетичната система, които могат да липсват в български; категорията е динамична, начинът на заемане на името е обвързан с наличието или липсата на езикови контакти, редица имена са заети през език посредник и др.) начините на предаване на чуждите собствени имена на български език са няколко, а именно транскрипция, транслитерация, превод или частичен превод, възпроизвеждане на оригиналната графика, както и предаване в установената по традиция форма (ОПРБЕ/OPRBE 2012: 30; БЕРОН/BERON). И докато при антропонимите основно се използва принципът на транскрипцията като най-универсален, допълван от транслитерацията, при останалите оними, върху които съсредоточавам вниманието си, са възможни различни варианти в зависимост от конкретното име, а при редица имена отделните принципи на предаване се конкурират. Една част от имената функционират предимно с транскрибираната си форма, напр. *Мариенплац* (а не *площад „Света Богородица“*). При други в конкуренция най-често встъпват транскрибирани и преведени/частично преведени форми. Нещо повече – често срещано явление е дадено чуждо име да присъства в езика приемник в две или повече симултанно съществуващи форми (срв. *Дойчес Музеум* и *Технически музей в Мюнхен*; *Фрауенкирхе* и *църква „Света Богородица“* и др.). Освен това, ако името съдържа категоризираща дума, тя може да се преведе на български по повече от един начин, което също е предпоставка за наличието на варианти, срв.: *Градините на Турия*, *градини „Турия“*, *парк „Турия“*, както и тавтологичното *парк „Градините на Турия“*. Ето защо в скоби често името присъства и в оригиналната си графика, като се добавя и местоположението поради наличието на урбаноними, назовани според един и същ прототип, които се прилагат към различни денотати, срв. *Фрауенкирхе* в Дрезден, Мюнхен и др.

Когато обаче става въпрос за имена на чужди търговски марки, при които е още по-важно да се съхрани идентификационната функция на името, те често съществуват в езика приемник в две форми: веднъж в оригиналната си графика (обикновено на латиница) и втори път в адаптирана форма (транскрибирана, преведена, полупреведена), срв.: *Costa Coffee* и *Коста кафе*. Същото важи и за възникналите в българска езикова среда имена на фирми, търговски марки, комплекси, хотели и др., чиито названия са образувани по чужд езиков модел: първична при тези имена е формата на името на латиница, като тя съществува успоредно с преведената или транскрибираната на кирилица форма (напр. *Business Park Sofia* и *Бизнес Парк/парк София*). Как това езиково явление влияе на правописа на главните букви при тези имена, проследявам нататък в разработката.

2.2. Другата важна особеност на разглежданата група имена е пряко свързана с характеристиките на собствените имена като езиков феномен в съпоставка с нарицателните. Тук се позовавам на дефиницията за собствените имена на Ван Лангендонк поради нейната универсалност, а именно, че собствените имена „обозначават уникална езикова единица на нивото на установената езикова конвенция“ (Van Langendonck 2007: 87). И въпреки че в лингвистичната литература обикновено се изтъква липсата на понятийно значение при проприите за разлика от апелативите, според Ван Лангендонк, който в интерпретацията на собствените имена се стреми да интегрира прагматика, семантика и синтаксис, те обединяват категориално, асоциативно, емоционално и граматическо значение (Van Langendonck 2007: 86).

В още по-голяма степен наличието на категориално значение е факт при несъщинските собствени имена, върху които е съсредоточен материалът. Също както и същинските собствени имена те имат индивидуализираща, идентификационна и референтна функция. Същевременно обаче част от името е категоризираща дума и в този смисъл категориалното значение при тях е експлицирано в една апозитивна синтактична единица. Доколкото категоризиращата дума обикновено принадлежи към интернационалната лексика и е близка по форма до заемката в български (срв. *Pinakothek, Galerie, piazza, Platz, jardin* и др.), тя е носител на понятийно значение независимо дали името е предадено на български чрез транскрипция, или чрез превод. Ето защо има основания да се твърди, че характерна особеност на разглежданата група имена е изразената категориална функция (вж. и у Ермолович/ Ermolovich 2001: 30) и че те в по-голяма степен са носители на понятийно значение в сравнение със същинските собствени имена.

Спрях се на тези две особености на разглежданата група имена, а именно взаимодействието на отделните принципи на предаване на името и наличието на понятийно значение, доколкото тези особености създават предпоставки за колебания при писането на главни и малки букви, когато имената се предават в текст на български език. Така например често състав-

ката, носител на понятийното значение (напр. *парк, театър, кафе, площад, променада* и др.), е преведена и се извежда пред името, като това създава колебания дали тя остава част от собственото име и с каква буква трябва да се напише. В други случаи преведената и транскрибираната форма съвпадат (срв. *хотел, парк, авеню*) и особено при правописа на хрматонимите, където обикновено се запазва чуждият словоред, това създава колебание дали думата, носител на понятийното значение, да се напише с главна, или с малка буква. Конкретните случаи на колебание разглеждам нататък в работката.

3. Случаи на колебание при употребата на главна или малка буква

В статията съсредоточавам вниманието си не върху вариантоста при употребата на главни и малки букви, която произтича от непознаването на правилата (напр. *Пето Авеню, Променада „Колумб“, Дойче банк* и др.), а разглеждам случаи, при които действително има колебание под кое правило за употребата на главни и малки букви би следвало да се подведе даден пример. Описаните тук проблемни случаи при тази категория имена са изведени въз основата на въпроси, постъпили през последната година в Службата за езикови справки и консултации.

3.1. Колебания, предизвикани от трудности в разграничаването на собствено и нарицателно име

Първата група случаи, които разглеждам, е сравнително малобройна. При нея колебанията възникват, когато в езика приемник съществува съществително нарицателно, чиято форма съвпада с формата на транскрибирана съставка на собственото име, като самото нарицателно представлява заемка на нарицателно в някои от значенията му от езика източник (повече за процесите на апелативно-проприалната омонимия при образуването на несъщинско собствено име от апелатив вж. у Трифонова/Trifonova 2015).

Основателни колебания има например при правописа на съставката *Сити/сити*, когато тя е част от собствено име. Като съществително нарицателно думата присъства в речниците на чуждите думи на българския език със значение ‘финансов и бизнес център на голям град’. Извън собствени имена, логично, няма колебание за правописа ѝ: *София ще има три ситита с небостъргачи*. Колебания няма и когато тя е част от името на даден топоним, без да има разграничителна функция: *Солт Лейк Сити*.

Съставката *Сити* обаче се използва като част от административното название на градове, в които наличието ѝ е начин да се разграничи градът от щата или държавата със същото име. Срв.: *Ню Йорк Сити* (разграничава града от щата Ню Йорк), *Мексико Сити* (столица на Мексико) *Гватемала Сити* (столица на Гватемала), *Панама Сити* (столица на Панама), *Белиз Сити* (най-големият град в Белиз), *Хошимин Сити* (използва се за разграничаване на името на града от името на личността). В тези случаи в практи-

ката има колебания и донякъде основателно съставката често се изписва с малка буква, доколкото *сити* е съществително нарицателно в български и се свързва със значението 'град' по подобие на *София-град* например.

Колебания възникват и когато употребите действително са на границата на собственото и нарицателното име, срв. *Москва Сити/сити* (когато се има предвид бизнес района на Москва); *Лондонското Сити/сити*, където влияние оказва и оригиналната графика: *City of London*.

Други такива случаи, при които съставка на собствено име формално съвпада с нарицателно в български език, има при съществителните *пиаца* и *плац*. Те имат различно значение от значението на съставките в собственото име (срв. значението, приведено в РБЕ/РВЕ: <https://ibl.bas.bg/rbe/пиаца> и <https://ibl.bas.bg/rbe/плац>). Тъждеството на графиката обаче и влиянието на значението на изходното съществително нарицателно закономерно водят до колебания при правописа на чужди имена с тези съставки, срв. *Пиаца/пи-аца Навона*, *Потсдамер Плац/плац*.

Причина за колебанията може да се търси и в това как потребителите интерпретират цитираното по-горе правило, че при преведените и частично преведените имена главни букви се пишат според правилата в български, а именно, че наличието на съществително нарицателно, съвпадащо с формата на транскрибираната съставка, автоматично означава, че е правилно писането с малка буква. И въпреки че в голямата част от случаите този ориентир е верен, разглежданите примери показват, че той не може да се приложи безизключително.

3.2. Колебания при имена, при които транскрибираната и преведената форма на съставките съвпадат

Особена категория сред съставните собствени имена са хремотонимите, а именно 'имена или словосъчетания, представляващи търговски марки' (Трифенова / Trifonova 2003: 209). Те могат да бъдат обект на заемане или да възникват в българска езикова среда по подобие на чужд модел на създаване на такива наименования, срв.: *Интер Експо Център*, *София Тех Парк*, *София Ивент Център* (вж. и у Златева/Zlateva 2021). Характерно за този модел на съставяне на собственото име е, че съставките обикновено са част от международната лексика, могат да съдържат името на града, в който е ситуиран назованият обект (често столицата или друг голям град, областен център, което усилва представата за централност, средищност); съдържат съществително нарицателно, което ориентира за функцията на обекта (*хотел*, *център*, *парк*) или може да въздейства посредством асоциациите, които създава. Напр. имена, съдържащи думата *авеню*, *булевард*, невинаги са свързани с конкретното местоположение (срв. името на веригата *Bageterie Boulevard*), а целят да внушат мащаб, динамика, модерност, атрактивност, комуникативна локация. В зависимост от вида на обекта (напр. хотели) такива имена могат да насочват и към градската стилистика. Създава-

нето на имена по този модел позволява те да бъдат лесно запомнени, осигурява разпознаваемост, прозрачност на смисъла в роден и чужд контекст. Такаъв тип съставни наименования съчетават едновременно категоризиращата и индивидуализиращата функция на съставните собствени имена, дават информация какво представлява обектът, като същевременно се разграничават от описателното название, срв. *Солар Парк* вместо *соларен парк*, *Тех Парк* вместо *технологичен парк* и др.

Коментирайки насищането на аудио-визуалното пространство с чужди хремотоними, изписвани с чужда графика, напр. *Metro, Billa, Mr. Bricolage*, Й. Трифонова прави изключително точното наблюдение, че те създават фон, благоприятен за интернационализиране (Трифонова/Trifonova 2003: 210), което днес е налице. Както вече стана дума, тези наименования функционират в езика в две форми – на латиница и на кирилица. Писането на главни букви при всяка от съставките на кирилица цели да подчертае графичната близост между двете форми (което е важно при имена на търговски марки), акцентира и върху чуждия езиков модел, въз основата на който те са създадени. Нарушаване на книжовните норми има не само по отношение на писането с главна буква на съставки като *парк* и *център*, но и по отношение на слятото и разделно писане, срв. *Тех Парк* вм. *Техпарк*, *Ивент Център* вм. *Ивентцентър*, *Експо Център* вм. *Експоцентър*, *Хард Рок Кафе* вм. *Хардрок кафе* (Hard Rock Cafe). И докато при съставката *парк* формата е една и съща независимо дали името е транскрибирано, или е преведено, то при *център* еднозначно става въпрос за предаване чрез превод, а не чрез транскрипция, срв. транскрб. [сентър].

Този начин на изписване с главна буква при всяка от съставките е проблематичен, доколкото не се среща само при ограничен брой имена на търговски марки, а се разпространява и върху множество други наименования, образувани със съставки като *парк*, *хотел*, *кафе*, *авеню*, *булевард* и др., напр. *Сити Авеню Хотел*, *Експо 2000 Офис Парк*, *Кепитал Сити Център*, *Сити Сайънс Център*, *Парк Център София*, *Гранд Алпайн Експрес*, *Кафе Хъб* (Coffee Hub) (вм. *Кофи Хъб* или *Кафе хъб*) и др.

Както стана ясно, върху изписването на всяка от съставките на кирилица влияе запазването на словоредата в английски, влияят и редица екстралингвистични фактори. Проблематично при изписването на кирилица обаче е и това, че то дава отражение под формата на колебания при предаването на други чужди имена, съдържащи съставките *парк* и *център*, срв. *Сентрал Парк/парк*, *Рокфелер Център/център*. В някакъв смисъл този модел е предпоставка за по-голяма неконсистентност в правописа на съставните собствени имена в български като цяло, срв. *Първа инвестиционна банка*, но *Парк Хотел Пловдив* и др.

3.3. Разграничаване на собствено име от описателен израз

Както многократно е отбелязвано от изследователите, правописните правила регламентират писането на главна буква при собствените имена, но

не дават критерии за разпознаването на собственото име, както и за разграничаването му от описателния израз (Томов/Tomov 2025; Кунева/Kuneva 2025). От ползвателите на езика често се изисква да владеят екстралингвистична информация, за да се определи дали става въпрос за собствено име, или за описателно название (Георгиев/Georgiev 2025). Тази проблематика се усложнява при преноса на едно собствено име от средата, в която то е конституирано като такова, в друга езикова и културна среда. Нерядко имена, които в една езикова и културна среда функционират като собствени, в друга преминават към класа на апелативите, срв.: *елизабетинската епоха, викторианската епоха* и др. Така например в Службата за езикови справки и консултации често постъпват въпроси по отношение на правописа на съчетанието *средните векове* (Middle Ages). Както отбелязва М. Томов, коментирайки желанието на потребителите да пишат с главна буква съчетания като *българска държава* и *европейски континент*, объркването вероятно идва от наличието на индивидуален референт (Томов/Tomov 2025: 35). Важно е обаче дали в езика приемник има друго установено название за същия референт, срв. *Средновековието*. Въпреки че този проблем се отнася по-скоро косвено към въпроса за предаването на чуждите съставни собствени имена на български език, тук го споменавам за пълнота.

3.4. Колебания във връзка с писането на главни и малки букви и определянето на границите на собственото име

Последният случай на колебание, свързан с употребата на главни и малки букви при чужди съставни собствени имена, на който обръщам внимание, е свързан с границите на собственото име. Той е идентичен с колебанията при родните имена и е трудно да се дадат критерии за писането на главни букви, тъй като отново е свързан с владенето на екстралингвистична информация, напр. *западен Сиатъл* (както *южна София*), но *Източни Алпи*, *Австрийски Алпи* и др. А някои случаи на определяне на границите на собственото име представляват предизвикателство и за самите кодификатори, срв.: *Италиански върховен съд* или *италиански Върховен съд*; *Италианска конституция* или *италианска Конституция* и др.

Друг аспект на проблема за границите на собственото име се проявява при имена, които съдържат категоризираща дума, предадена на български чрез превод, напр. *галерия, музей, театър, парк* и др. Наблюденията ни от разговори с потребители на Службата за езикови справки показват, че по отношение на писането на главна или малка буква, респ. на начина на предаване на името, влияние оказва дали категоризиращата дума се намира в началото на чуждото собствено име. В такъв случай е по-силна тенденцията към запазване на границите на собственото име такива, каквито са в чуждия език, което води до писане на името на български с начална главна буква, напр. *Музей д'Орсе* вм. *музей „Орсе“* (Musée d'Orsay). Ако обаче категоризиращата дума не е първа съставка на чуждото име, може да се предположи,

че пишешите ще я адаптират към правописа на родните съставни имена със същата категоризираща дума. Във връзка с разглеждания проблем бихме искали да насочим към хипотезата на Илиана Кунева за полексемното писане на главна или малка буква в зависимост от типа обект при определени категоризиращи думи (Кунева/Kuneva 2025: 50). За проверката на тази хипотеза при предадените чрез превод или чрез частичен превод чужди съставни собствени имена обаче е необходимо да се изследва по-обемна езиков материал, напр. в езикови корпуси, и това би било част от по-голямо изследване.

4. Заключение

Представеното изследване си постави за цел да набележи пунктовете, в които нормата при писането на главни букви при съставните собствени имена от чужд произход в български е разколебана. Можем да обобщим, че една част от колебанията са свързани със спецификите на разглежданата категория имена, а именно: категорията е динамична, онимите навлизат стихийно в езика по различни пътища, влияние върху начина им на установяване често оказват противоположни фактори и тенденции.

Друга част от колебанията в правописа им неизменно са свързани с проблемите при писане на главни и малки букви при съставните собствени имена като цяло, доколкото и най-новите наблюдения над съвременната писмена практика (Георгиев/Georgiev 2025; Кунева/Kuneva 2025; Томов/Tomov 2024; Томов/Tomov 2025) показват, че това е един от пунктовете, в които нормата за писане на главни и малки букви е най-силно разколебана.

Освен изведените от изследователите фактори, които влияят при колебанията в правописа на родните съставни собствени имена, в групата на чуждите съставни собствени имена, функциониращи в български езиков контекст, още по-силно влияние оказва тенденцията всяка от съставките да се пише с главна буква под въздействието на чужд езиков модел, както и паралелното съществуване на повече от една форма на дадено име.

Въпреки че въпросите за правописа на чуждите собствени имена, постъпили в Службата за езикови справки и консултации, са много по-малко на брой от въпросите за родните имена в същата категория, а начинът на заемането засяга проблематика от различни области, каквито са езиковите контакти, преводът, интеркултурната комуникация и др., регулирането на писането на главни и малки букви при тези имена е важно, тъй като колебанията при тях допълнително влияят върху стабилността на нормата и при родните съставни собствени имена, от една страна, а от друга – устойчивостта на графичната форма на имената е от първостепенно значение за успешното изпълнение на тяхната идентификационна функция.

Не на последно място, обръщането на погледа към тази тема показва, че влиянията са двустранни: разколебаната норма на писане на главни и малки букви при българските съставни собствени имена в някои пунктове влияе

върху правописа и на заетите чужди имена. И обратно: по-силното влияние на чужди езикови и правописни модели върху заетите от чужди езици съставни собствени имена разколебава нормата при съставните собствени имена като цяло.

Изследването на по-обширен езиков материал и по-доброто онагледяване на случаи от практиката по отношение на писането на главни и малки букви при тази група имена би било от полза за поэтапното стабилизиране на нормата за писане на главни и малки букви в български.

ЛИТЕРАТУРА

- БЕРОН: Официален правописен речник на българския език онлайн. <<https://beron.mon.bg/>>.
- Георгиев 2025: *Георгиев, А.* Собствените имена и връзката им с употребата на главни и малки букви. – *Български език*, № 4, с. 54–62. <https://www.balgarskiezik.eu/4-2025/0_5_ALEKSANDAR%20GEORGIEV_BG_str._54-62.pdf>.
- Ермолович 2001: *Ермолович, Д. И.* Имена собственные на стыке языков и культуры. Москва, Р. Валент.
- Златева 2021: *Златева, Ж.* Правопис на съставни собствени имена: *София Тех Парк* или *София Тех парк*. – *Аз-буки*, бр. 45, с. 3.
- Костадинова 2010: *Костадинова, П.* За морфологичната употреба на главните букви в съвременния български книжовен език. – *Език и литература*, LXIII, № 3–4, с. 75–87.
- Кунева 2025: *Кунева, И.* Проблеми при употребата на главни букви при съставни собствени имена в българския език. – *Български език*, № 4, с. 47–53. <https://www.balgarskiezik.eu/4-2025/0_4_ILIYANA%20KUNEVA_BG_str._47-53.pdf>.
- Мониторинг 2023: Мониторинг на въпросите в онлайн справочника „Езикови справки по интернет“ за периода 2018–2020 г. <https://ibl.bas.bg/wp-content/uploads/2023/06/3_MONITORING_2018-2020_str.-1-751.pdf>.
- ОПРБЕ 2012: Официален правописен речник на българския език. София, Просвета.
- РБЕ: Речник на българския език (онлайн). А – системност. <<https://ibl.bas.bg/rbe>>.
- Томов 2024: *Томов, М.* Главни или малки букви? Проблеми при употребата им в светлината на езиковото консултиране. – *Български език*, № 4, с. 13–33. <https://www.balgarskiezik.eu/4-024/0_0_3_MILEN%20TOMOV_str.%2013-33_BG.pdf>.
- Томов 2025: *Томов, М.* Главните и малките букви между собствените и нарицателните имена. – *Български език*, № 4, с. 31–46. <https://www.balgarskiezik.eu/4-2025/0_3_MILEN%20TOMOV_BG_str.%2031-46.pdf>.
- Трифонов 2003: *Трифонов, Й.* Собствените имена (Nomina propria) като проводник на интернационализация в лексиката и като обект на лексикографско описание. – В: *Internacionalizmy v nové slovní zásobě. UJČ AV ČR*. Praha, s. 205–214.

- Трифонова 2015: *Трифонова Й.* За апелативно-проприалната омонимия в българския и чешкия език. – В: *Славистиката и българистиката днес: въпроси, идеи, посоки. Благоевград*, Университетско издателство „Неофит Рилски“, с. 100–107.
- Van Langendonck 2007: Van Langendonck, W. Theory and Typology of Proper Names. – Trends in Linguistics, 168. Berlin, Mouton de Gruyter.

REFERENCES

- BERON: Ofitsialen pravopisen rechnik na balgarskiya ezik online. <<https://beron.mon.bg/>>.
- Georgiev 2025: *Georgiev, A.* Sobstvenite imena i vrazkata im s upotrebata na glavni i malki bukvi. – *Balgarski ezik*, N 4, s. 54–62. <https://www.balgarskiezik.eu/4-2025/0_5_ALEKSANDAR%20GEORGIEV_BG_str_54-62.pdf>.
- Ermolovich 2001: *Ermolovich, D. I.* Imena sobstvennye na styke iazykov i kul'tur. Moskva, R. Valent.
- Kostadinova 2010: *Kostadinova, P.* Za morfologichnata upotreba na glavnite bukvi v savremenniya balgarski knizhoven ezik. – *Ezik i literatura*, LXIII, N 3–4, s. 75–87.
- Kuneva 2025: *Kuneva, I.* Problemi pri upotrebata na glavni bukvi pri sastavni sobstveni imena v balgarskiya ezik. – *Balgarski ezik*, N 4, s. 47–53. <https://www.balgarskiezik.eu/4-2025/0_4_ILIYANA%20KUNEVA_BG_str_47-53.pdf>.
- Monitoring 2023: Monitoring na vaprosite v onlayn spravochnika “Ezikovi spravki po internet” za perioda 2018–2020 g. https://ibl.bas.bg/wp-content/uploads/2023/06/3_MONITORING_2018-2020_str-1-751.pdf.
- OPRBE 2012: Ofitsialen pravopisen rechnik na balgarskiya ezik. Sofia, Prosveta.
- RBE: Rechnik na balgarskiya ezik (online). A – sistemnost. <<https://ibl.bas.bg/rbe>>.
- Tomov 2024: *Tomov, M.* Glavni ili malki bukvi? Problemi pri upotrebata im v svetlinata na ezikovoto konsultirane. – *Balgarski ezik*, N 4, s. 13–33. <https://www.balgarskiezik.eu/4-2024/0_0_3_MILEN%20TOMOV_str.%2013-33_BG.pdf>.
- Tomov 2025: *Tomov, M.* Glavnite i malkite bukvi mezhdu sobstvenite i naritsatelnite imena. – *Balgarski ezik*, N 4, s. 31–46. <https://www.balgarskiezik.eu/4-2025/0_3_MILEN%20TOMOV_BG_str.%2031-46.pdf>.
- Trifonova 2003: *Trifonova, Y.* Sobstvenite imena (Nomina propria) kato provodnik na internatsionalizatsiya v leksikata i kato obekt na leksikografsko opisanie. – In: *Internacionalizmy v nové slovní zásobě. UJČ AV ČR*. Praha, s. 205–214.
- Trifonova 2015: *Trifonova Y.* Za apelativno-proprialnata omonimiya v balgarskiya i cheshkiya ezik. – In: *Slavistikata i balgaristikata dnes: vaprosi, idei, posoki*. Bлагоевград, Universitetsko izdatelstvo “Neofit Rilski”, s. 100–107.

Van Langendonck 2007: Van Langendonck, W. Theory and Typology of Proper Names. – Trends in Linguistics, 168. Berlin, Mouton de Gruyter.

Zlateva 2021: Zlateva, Zh. Pravopis na sastavni sobstveni imena: *Sofia Tech Park* ili *Sofia Tech park*. – *Az-buki*, br. 45, s. 3.

✉ Гл. ас. д-р Жанета Златева

Секция за съвременен български език

Институт за български език „Проф. Любомир Андрейчин“

при Българската академия на науките

бул. „Шипченски проход“ 52, бл. 17, 1113 София, България

✉ Assist. Prof. Dr. Zhaneta Zlateva

Department for Modern Bulgarian Language

Institute for Bulgarian Language, Bulgarian Academy of Sciences

52 Shipchenski prohod Blvd., bl. 17, Sofia 1113, Bulgaria